

Z BRODU DO BELFASTU

Když jsem se dozvěděla, že se moje přání vyplnilo a konečně můžeme vyjet na Erasmus do Irska, byla jsem šťastím bez sebe. Nikdy jsem nepracovala v zahraničí, takže jsem se těšila, jak to dopadne. Samozřejmě, že jsem měla strach, obrovský. Bála jsem se, jak tu budu komunikovat, jak to bude probíhat, do jakého zařízení půjdu, jestli se mi tu bude líbit, zda vůbec dorazíme v pořádku a spoustu podobných myšlenek mi před odjezdem běhalo v hlavě.

Takže od začátku. Naše cesta začala již v Havlíčkově Brodě, kde jsme nastoupili do autobusu a jeli na letiště do Prahy. Po zhruba hodinovém letu jsme se dostali na letiště do Frankfurtu. Nevěřila bych, že někdy uvidím tak velké letiště. Samotná cesta k našemu gatu mě tak vysílila, že už jsem se těšila až si sednu a zavřu oči při letu do Dublinu.

Po dalším dvouhodinovém letu jsme přistáli v Dublinu. Počasí nám přálo, takže jsme viděli krásy Irska v plném světle. Teď už nás čekala jen cesta do Belfastu. Věc, na kterou si tu určitě nezvyknu, je jízda vlevo. Víceméně jsme celou cestu jeli po dálnici a bylo to pro mě velice zvláštní, jet na druhé straně.

Měli jsme v plánu jít z autobusového nádraží k našemu bytu pěšky, ale únava byla silnější než my. Objednali jsme si taxi a vyrazili směrem k domovu. Po krátkém vybalení našich kufrů jsme vyrazili do víru velkoměsta. Po krátké procházce jsem se vrátila, lehla si do postele a těšila se, co mi další den přinese. Moc bych chtěla poděkovat Erasmu za tuto příležitost. Už teď můžu říct, že to stálo za to a že se mi vůbec nechce domů.

